

ODVJETNIK DUŠAN KUMAN

Hrvoja V.Hrvatinića 8, Zadar

tel/ fax 385(0)23 250-614; mob 091 3250 370; e mail: odvjetnik.kuman@gmail.com

Na posl.broj: 20 Sp-526/2019-8

ŽUPANIJSKOM SUDU
putem

OPĆINSKOG GRAĐANSKOG SUDA U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84
10000 Zagreb

Vjerovnik: „Croatia osiguranje“ d.d., V. Jagića 33, 10000 Zagreb, OIB: 26187994862,
zastupana po pun Dušanu Kumanu odvjetniku iz Zadra, Hrvoja V. Hrvatinića 8,
OIB: 74477271480

Potrošač: ANDREJA DUGAC, I. Luka 23, Zagreb, OIB: 59834123924

ŽALBA VJEROVNIKA

-punomoć

Rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. Sp-526/2019 od 17. siječnja 2020. godine potrošač Andreja Dugac oslobođena je između ostalog i obveze u odnosu na osnovu broj OVRV-1449/09, izdavatelja javni bilježnik Davor Mišković, vjerovnika Croatia Osiguranje d.d., Zagreb, za glavnica u iznosu 11.868, 09 kn, kamate u iznosu od 16.259, 87 kn te trošak u iznosu od 1.564, 21 kn. Osnova je na provedbu kod FINE zaprimljena 02.02.2011. godine a prestala se izvršavati 04.08.2018. godine.

Sud navodi kako je postupak otvoren i zaključen te se potrošač oslobađa preostalih obveza u donosu na Osnovu broj: OVRV-2451/17, zaprimljena kod FINE 24.11.2017. godine, te u odnosu na osnove koje su se prestale izvršavati uključujući gore navedenu osnovu OvrV-1444/12 koja se prestala izvršavati 04.08.2018. godine.

U obrazloženju rješenja sud navodi kako će sukladno članku 79. g stavak 1. Zakona o stečaju potrošača (NN 100/15 i 67/18, u daljnjem tekstu ZSP) sud po službenoj dužnosti donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju jednostavnog postupka stečaja potrošača ako utvrdi da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa jednaka ili manja od 10.000 kn.

Sud u daljnjem tekstu obrazloženja navodi kako potrošač nema dostatnu imovinu koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa budući da ne prima plaću već prima socijalne potpore te da sukladno zakonu postoje uvjeti za otvaranje i istovremeno zaključenje jednostavnog stečajnog postupka; uz oslobođenje potrošača od preostalih obveza, između ostalog i obveza koje proizlaze iz osnove posl. broj Ovr-1449/09 vjerovnika Croatia Osiguranja.

Protiv navedenog rješenja vjerovnik izjavljuje žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnopравnih odredaba Zakona o stečaju potrošača.

Iz podataka koje je dostavila Finacijska agencija proizlazi da je potrošač u blokadi (tj. evidentirane su u Očevidniku) temeljem osnove: Ovr-2451/17 od 24.11.2017. godine te razdoblje blokade iznosi manje od 3 godine. U odnosu na osnovu Ovr-1449/09 potrošač nije blokiran jer je ta osnova isknjižena. Dakle, nisu ispunjene pretpostavke iz članka 79. a stavak 2. ZSP-a za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača iz razloga što nije ispunjen uvjet trajanja razdoblja u kojem su osnove bile upisane u Očevidnik. Trajanje tog razdoblja ne utvrđuje se na temelju trajanja ukupne blokade potrošača po svim osnovama koje su ikada bile upisane u Očevidnik, nego obzirom na trajanje blokade na temelju osnove za koju je pokrenut postupak stečaja potrošača, ovdje navedne osnove Ovr-2451/17.

Naime, odredba članka 79. a stavak 2. ZSP-a propisuje kumulativne pretpostavke koje moraju biti ispunjene da bi se nad imovinom potrošača mogao provesti postupak jednostavnog stečaja, a to su ukupan iznos glavnice iz osnova za plaćanje koji ne smije biti veći od 20.000 kn te neprekinuto razdoblje najmanje tri godine u kojem su osnove za plaćanje bile upisane u Očevidnik.

Sama okolnost što se radi o kumulativnim pretpostavkama znači da se one odnose na isti objekt, dakle na iste osnove za plaćanje.

U suprotnom slučaju, ako bi sud zauzeo stav da se postojanje prve pretpostavke (ukupna visina iznosa svih glavnica) utvrđuje obzirom na osnovu za plaćanje za koju je predloženo pokretanje postupka, a da se druga pretpostavka (razdoblje od min. 3 godine) utvrđuje obzirom na druge, isknjižene osnove, to bi imalo za posljedicu da se potrošača oslobađa od obveza namirenja tražbine koja je predmet postupka ne zato jer je ta osnova bila upisana u Očevidniku dulje od 3 godine, nego jer je u Očevidniku dulje od 3 godine bila upisana druga osnova, koja više nije upisana.

Obzirom da se u postupku jednostavnog stečaja potrošač trajno oslobađa obveze namirenja vjerovnikove tražbine iako istu nije namirio, razdoblje od tri godine jest vrijeme koje omogućuje vjerovniku da pokuša namiriti svoju tražbinu plijenidbom i prijenosom novčanih sredstava na potrošačevim računima i tek ako vjerovnik u tome ne uspije, može se pokrenuti postupak jednostavnog stečaja potrošača. U suprotnom se vjerovniku uskraćuje to pravo, a to pravo mu je omogućeno upravo uvjetom da osnova za plaćanje bude najmanje tri godine upisana u Očevidnik.

Suprotan stav onemogućio bi vjerovnika u pokušaju namirenja njegove tražbine, diskriminiralo bi se vjerovnike te bi dovelo do pogrešnog stava kako dužnici nisu obvezni ispunjavati svoje obveze, čime bi se narušila pravna sigurnost obzirom da bi potrošač imao mogućnost nedugo nakon nastanka obveze ishoditi oslobođenje od dužnosti njenog ispunjenja. Time bi se oduzela i pravna snaga odlukama održavnih tijela pa tako i odlukama suda jer ako bi potrošač bio oslobođen nedugo nakon pravomoćnosti odluke, to bi vođenje sudskih postupaka učinilo besmislenim, a to nije smisao postupka jednostavnog stečaja potrošača.

Sumarno, u konkretnom slučaju postupak je pokrenut u odnosu na osnovu koja je evidentirana: Ovr-2451/17. Obzirom da nisu ispunjene pretpostavke za pokretanje postupka u odnosu na tu evidentiranu osnovu, to se postupak ne može provesti pa se time potrošač ne može soloboditi obveza ni u odnosu na neevidentirane osnove, uključujući Ovr-1449/09.

Nadalje, sud je sukladno članku 79. f stavak 2. dužan utvrditi vrijednost potrošačeve imovine, kao i raspolaganja imovinom koja je potrošač poduzeo u posljednje tri godine prije otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača putem Financijske agencije, Porezne uprave i drugih tijela i osoba koja vode evidenciju o imovini potrošača (Ministarstvo unutarnjih poslova, Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo, Visoki trgovački sud, Središnje klirinško depozitarno društvo te Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture). Sud je utvrdio kako potrošač prima socijalne potpore, a iste nije prijavio u popisu imovine. Također, sud nije utvrdio da li potrošač u vlasništvu ima nekretnine, kako bi utvrdio da li je isti pošten ili nepošten.

Podatci o potrošačevoj imovini koje treba utvrditi sud bitni su u tome što ukazuju na poštenje potrošača, a što je od presudne važnosti za postupak. Naime, u konkretnom slučaju potrošač se nije očitovao pozivu FINE, dakle nije dostavio popis imovine. Potrošač je sukladno čl. 79. b. ZSP-a u pozivu dužan navesti sve relevantne podatke koji se odnose na njegovu imovinu, na način da prikaže svu svoju imovinu kojom raspolaže. Odredba čl. 75. ZSP-a koji se primjenjuje temeljem čl. 79. o. ZSP-a propisuje da će sud uskratiti oslobođenje od preostalih obveza potrošača, ako je potrošač namjerno ili krajnjom nepažnjom naveo nepotpune i netočne podatke u popisu imovine i obveza, dok čl. 79 m. st 1. toč 5. ZSP-a propisuje da će sud obustaviti jednostavni postupak stečaja potrošača ako se prema odredbama ZSP-a smatra da je potrošač nepošten.

Slijedom navedenog vjerovnik smatra kako je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te pogrešno primjenio materijalno pravo stoga da se nisu ispunili zakonski uvjeti za otvaranje i istovremeno zaključenje jednostavnog stečajnog postupka; uz oslobođenje potrošača od preostalih obveza.

U Zadru, 04. veljače 2020. g.

Vjerovnik p.p.